

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **N. P.**, bývajúcej v K., B. ul. č. X. proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave**, Špitálska ul. č. 8, o návrhu na prerušenie konania, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. júna 2011 č. k. 6S/25/2011-25, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. júna 2011, č. k. 6S/25/2011-25, zamietol návrh žalobkyne na prerušenie konania o preskúmanie rozhodnutia žalovaného z 5. januára 2011 číslo AA/2011/00464, ktorým bolo zamietnuté odvolanie žalobkyne a potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach z 3. novembra 2010 číslo III Č.S3/2010/03543-12. Žalobkyňa žiadala, aby súd prvého stupňa konanie prerušil a podal návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky s návrhom, že ustanovenia § 2, § 10 ods. 2 písm. a/, § 13 ods. 1, 2 písm. a/ zákona č. 599/2003 Z. z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sú v rozpore s článkom 19 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), s článkom 51 v spojení s článkom 39 ods. 1, 2 Ústavy, s článkom 41 a článkom 30 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd, článkom 1 Charty základných práv Európskej únie, článkom 34 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, článkom 13 ods. 1 Európskej sociálnej charty a s článkom 8 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane základných práv a slobôd.

V odôvodnení poukázal na § 109 ods. 1 písm. b/ OSP, z ktorého vyvodil, že súd preruší konanie vtedy, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou

zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná, v tomto prípade postúpi návrh Ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

K takémuto záveru súd nedospel, preto návrh na prerušenie konania zamietol. Súčasne poskytol účastníkom poučenie o práve podať proti jeho uzneseniu odvolanie.

Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podala žalovaná včas odvolanie. Uviedla, že dôvody na predloženie veci Ústavnému súdu existujú, a preto žiadala, aby odvolací súd konanie prerušil a návrh na posúdenie súladu právnych predpisov predložil Ústavnému súdu, alebo navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Žalovaný žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) posúdil vec podľa § 202 ods. 3 písm. a/ OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a zistil, že odvolanie je potrebné ako neprípustné odmietnuť.

Podľa § 202 ods. 3 písm. a/ OSP odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Zo spisov vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala svojou žalobou preskúmania rozhodnutia žalovaného z 5. januára 2011 číslo AA/2011/00464 vo veci odňatia dávky v hmotnej núdzi a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi a zastavenia výplaty dávky a príspevkov k dávke v hmotnej núdzi v sume 62,50 Eur mesačne od 1. júla 2012. Zodpovedá skutočnosti, že pred rozhodnutím o žalobe musí súd prvého stupňa posúdiť aj dôvody na predloženie veci Ústavnému súdu z dôvodu, či namietané zákonné ustanovenia sú v súlade so zákonom. Takýto postup súdu je však postupom, ktorým sa upravuje vedenie konania, lebo patrí do právomoci súdu rozhodnúť, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a prípadne môže vykonať aj dokazovanie, ktoré účastníci nenavrhli. Zákonnosť jeho postupu sa potom môže stať predmetom odvolacieho konania po rozhodnutí súdu prvého stupňa vo veci samej. Pred rozhodnutím o veci samej je však jeho rozhodnutie o tom, že vec nepreloží Ústavnému súdu na posúdenie súladu právneho predpisu s Ústavou len uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania. Proti takémuto uzneseniu v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ OSP nie je odvolanie

prípustné, a to bez ohľadu na skutočnosť, že jeho písomné vyhotovenie obsahuje nesprávne poučenie o práve podať odvolanie. Nesprávne právne poučenie totiž nemôže meniť zákon a preto ani z tohto dôvodu odvolací súd nezistil dôvod na prejednanie odvolania z dôvodov, týkajúcich sa veci samej.

Len pre úplnosť odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutím, ktorým sa upravuje vedenie konania nie je uznesenie o prerušení konania. O takéto rozhodnutie však v danej veci nejde.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto odvolanie žalobkyne podľa § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s § 246c OSP odmietol z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 202 ods. 3 písm. a/ OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. septembra 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová